

Dit gedicht is voorgedragen bij het monument VRIJ ter gelegenheid
van Dodenherdenking op 4 mei 2013
door een leerling van P.C. Basisschool De Kriekenhof

Als er eens een rover kwam
die van jou je speelgoed nam,
die van jullie eten at,
die in alle laden zat,
die de vlag van jullie dak
zou vertrappen met de hak
van zijn grote spijkerschoen,
wat, vraag ik, zou jij dan doen?

Vechten zou je met je handen,
met je voeten, met je tanden.
Alle vriendjes die had,
vochten mee zo hard ze konden,
tot die rover vastgebonden
in een hok gevangen zat.
En dan riep je: d`at nooit weer!
Hier komt nooit een rover meer.

E`en keer is het echt gebeurd:
't hele huis vol spijkerhakken,
en de vlag kapot gescheurd.
Maar ze kregen hem te pakken,
mensen uit dat huis van toen.
Net als jullie zouden doen,
riepen ze: nooit meer! Nooit meer
zet hij hier zijn hakken neer.

Met de meilucht blinkend blauw
boven Nederland en jou,
met de vlag weer hoog in top,
want die boze droom is over
zeg ik toch: pas op, pas op ...
Soms ruik ik opeens een rover,
en ik hoor soms spijkerhakken
toch weer ergens hardop klakken.